

מסורת הש"ס

(א) (לעיל כ:.) (ב) נ"א ובא בזמנו. רש"י, (ג) ש"ך לעמוד הקדום, (ד) ואכלו לשון הרמה קול כ"ל. רש"י, (ה) ל"ל יעם ויהא כשיב כב וכן הוא כשי, (ו) (דברים כ"ב קח.) (ז) ש"א ל"ג ולי"ג רח הוא הגיה עד הסי. רש"י. (ח) ש"ך לעמוד הקדום. (ט) (מלכות כחכות עד.)

הגהות הב"ח

(א) גב' ח' לי' דמי קניס:
(ב) שם בעלתה חלמליה בעיה
לבי' ויבינה ללו' ומתק:
(ג) ש"י ש"י קניסיה ויבי'
טוב לך שבינתה ליהסיס:
(ד) ד"ה חרשנה ללו' ויבי'
לפן היה וליוקה עורות
ויטן טורות לעפנין:
(ה) במד' חזקה שרה
דמכיו: (ו) חור' ד"ה ה"ה
וכ' דקאמ' טעמא גדרד
ניקח: (ז) ד"ה חרשנה ויבי'
היה חור' חזק במד' חלמלי
חרש: (ח) חרש' חרש' חרש'
נתן עליו את התקרה
מנללני ויבי' טעמא גדרד
ניקח:

מוסף רש"י

מנה לי בידך אמר לו הן.
ונפתי עדים ואמר להם חסם
עדי (שבונו חב) נתתיו לך
פטור. מלשום והשנוטה
לדוריתא (שם). אין לך
בידך. לא היו דברים מעולם.
חייב. מלשום ולשט נתמן
בשנוטה. שהר' הוסיף כפרן
(שם). הימלטי. שנוטה
נפרס. כיצד פתח חלונות
ויפתח ויבטחם וזר קיבוש
הקורות

רבינו גרשום

הב' יל' כמע' דגדג' הוואל
והקשקשן שד' דרומותיה
והמסתרות ק' לפ' חלק'ן
המקצק' המוחאז'ו: הב' יל'
דפי' קשק' כוול' ללמוד' אם
הב' חל' דרצ' לול' כמור' אס'
טוב' חל' יל' מריו' שיעור'
דפי' קשק' כוול' ללמוד' הווא'
דפי' קשק' אס' (היה וולקט)
(ולקט) קיבל' א: אל' ברנא'
לארס' לול' יאט' לול'
קיבור' כחול' שט' ש' ל'
א' ד' מחס' חל' מ' בקה'
א' ד' מחס' קל' מ' מ' מ'
נער' ב' באז' ארס' שלא'
ע' כ' כ' כ' ד' ד' ד' ד' ד'
ב' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
מחמ' ע' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
שד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'

עציה אצל גדרה מקיף לא:
סביבות ארבעה מזריו של
אליבא דר' יוקי דאמר הכל
יומא חד הוה גדר. רונא

רוניא אקפיה רבינא מא
במה דגדרי לא יהיב
בזול לא יהיב ליה הב

ויחיה ליה יומא חד הוה
 לארסייה ויל שקול מג
 לאתויי רמא ביה קלא
 נניחא דך לא יהא אל
 בעי נסיוותא א"ל ו
 אלכלויי בקימא א"ל
 ללה אהא קמיה דרמא
 דרפאים ואי לא דאיננ
 דרבי יוסי רוניא זבן
 מסבר רבינא לסלוקי מ
 א"ל רב ספרא בריה ד
 אינשי ארבעה לצ
 מתני' כותל חצר
 לכמותו יעד ארבע
 שביבות ראהי שלא נתן
 ממוחיבין אותו וסמך לו
 נתן עליו את התקרה
 ויבחותק שלא נתן ע
 גמ' אמר ריש לקיש
 ואמר לו פרעתך
 ולואי שיפרע בזמנו
 תתרוייה עביד אינשי
 דמתרמו ליה וזוי

שיש ארבעה וזו לצורך מקח
 מללגלג לשיקר עשה ישר ויבין
 ענין ענין כדמות עשה לעבדן
 ומלגלג הוא כדמות רועה שהיה
 עושה לדבינה אקסיה מארבע
 גא ומפסיק שהה דבינה בין
 והטוב להחזיק להרועה אותה
 בשני שדות [צריך] עד לאחד
 וזהו ומלגלג רועה שגבר
 דבינה ענין לשיקר ראה:
 אי ששחית משה שלל ראה
 נחית עליה נחמן: עד שיביא
 ענין לשמור ומפסיק וזה
 ענין כד"ר: סמך לו כותל
 מות הרבה ולא ראה האחר
 ד כותל וזה כדי לשיקר ולחזק
 ענין ענין התקרה: מחלל
 נגזרה דהא: בחוקש שלל
 סמך דא כותל וכותל לכותל
 הכי חזק אומר נחמי חלקי
 לכל ועד שחייבתי בית דין
 לחבירי. כמלה שחלשנו:
 אילמל

שים תוך זמנו: **ובא** בושמו
עו תוד זמן צמיגו דלי בעי

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

(ח) **הַגִּדָּה** כתב בפסרים אב"י מקור א"י יחב"י א"א דמי רביעיות.
וקשה להמליך ליהב"י א"י דמי רביעיות דילמא לא יחב"י ליה
כלל וכן משמע כפ"י הרגל (ב"ק דף כ' וס' ד"ה טעמא) דקאמר טעמא
(י) דליקא הא מקור פטור ש"מ זה נהנה וזה לא חסר פטור ודמי שאני התם

דל"ץ לרדיי סגני יז בנטיירא כר חזא וסח
 ים לחמות דהיק לרדיי סגני יז בנטיירא
 כר חזא הלך פטור מלשעיה לך רוחות
 אלז בנטיירא יסייע דל"ץ קן אלס שם
 יסייע לרביעית שיהיה גדור מארבע
 רוחותיו: וא"ל לא דאינא דך ברב
 חונא אייבא דר' יוס' קתה היה נראה
 שלל להפסידה ולא אומר כן מללה
 קאמר וזי לא מגבינא לאפדנא מיין
 אז מחינא קן כסיוולה דלא מצע דמא
 וזע"ל בדלולא הגזול (פוסק דף לו: וס'
 ד"ה ילדוה) אמר שמואל להנהיג דמונז
 איהא אפוז וצניכיו וזי לא דרשין קן
 כר' טרפון וצני' למימר ההם דלהפסידם
 היה אומר כן הכא נראה דהיי' ס"ל
 כדפירש רש"י ועוד מדקאמר ס'ל
 פסיקס דמאלי דליפסיס משמע דמן הדין
 היה לו יותר אס'ם לא נשבע שכן
 נחפיים: **אריבעה** צלאא ב"ה
 לפירוש הקונטרס מקאס ר"ת (והל' א"ר
 דרחמיס דין) ועוד דקאמר כן
 רבינא סלקוין משמע שטעה רבינא
 ועוד מה שייך כלן האי מעשה אי משום
 דליירי ברבינא ודיוניא ילימי מני מעשה
 דהמקלל (ב"מ דף קט.) רוינא שחלל
 דרבינא הוה והסן חרי וצני' דשמעון
 ילימי מני מהי ועוד דללא הוא עמד
 כדלמרי' (מ"ק דף כז.) מאי דרש עקא
 דללא ואומר ר"ת דזון ארעא אמירא
 דרבינא היינו מארבע אמות שדות
 דלקארי רבינא מארבע רוחות וסח

רבינא מתרן מג' רוחות ורויטא מרוח אחת ואף על גב דלחמ בהתקנא
(וי"ט דף קס): הוי ארבע בני מלחא דקריס חד מינייהו וכן מאי דזנ
מ"מ סבר רבינא לטלויי משום שהיה מלחא מן' דלדרי ורויטא רב
ומרוח אחת א"ל רב ספרא דארי אישא ארבינא לללא פירוט גשור גדול
דצריך ליתן לעבדן ד' וזוי ד' לללא עור קטן כלומר צריך ליתן מן
הקטן כמו מן הגדול שיש טווח בקטן כמו בגדול ה"ג מאי טעמא דיהא
דבר מלחא משום שהיו ב' שדומין שיוכל לחורשן צבא אחת ולכן
מלחא מלחא מרוח אחת כמו אחת מ' רוחות הי"ג אברהם פירש ש
לחורש דזנ רויטא לחמלרא דרבינא הו"ו איתרלא דלואון שדות
שהיה רויטא ארס בן דלחמ' רויטא שחלא דרבינא הוה ויה"ק ליה רב
ספרא לרבינא א"ר שאלן לרויטא בגוה דקרקע כלום מכל מקום הויל
היה עובדן א"ר שאלן מן' (כמו דלחמ' אישא ארבינא לללא נטתין
ד' וז על העור וכמו כן צריך ליתן לללא לחורש העבדא ח"ל העור:
מארבע אמות ויטעמא אין מחייבין אותו ב' בחוקת שלא נתן.
אידין גוון ידיעמא דקדס חד זארינא להבשרה ויהא
מקשרה בדמשמח יטעמא אין מחייבין אותו ולכן היה בחוקת שלא נתן
ווא"ל דלחמדי בשטשא חיות: **א"ע** שאלן נתן (היה פגלנאין ע"ז
את הבל. א"ג דזה נכנס וזה לא חסר פטור מ"מ עין גדלי דעמיה
דניחא ליה בהזאה חייב וכן משמע נמי בכילד הרגל (כ"ק דף כ: וסא)
דקאמר טעמא דניקא לא מקרי פטור ש"מ זה נכנס וזה לא חסר פטור
ווא"ל כשעמד ניפק חייב כן נראה לי אי נמי הלא זה חסר הוא שגורס
זה שגדיה הוטל לתלעה מן' חמות חד שאלן יהיה לו חיק ראה
בנכוס עינ ממו: **הקובע** זמן לחבירו. אור"י דוקא קובע זמן
אמר שיעתיד תוך זמני אינן נאמן. ונראה לי שיש עדים שמייב לו
ומר לא הלוית לי כלום או לא קבעת לי שום זמן ולקמן מיבעי ליה
א.

עין משפט
גר מצודה

כב א מ"י ס"ג מהל'
שנים הל' א סגמ עשין
פג טו"ש ח"מ ס"י קנו
ספין י'
כג ב מ"י ס"ג מהל'
טו"ש עס ספין ח'
כד ג ד מ"י ס"ג מהל'
טו"ש עס ספין י'
כה ה מ"י ס"ג מהל'
טו"ש עס ספין יא'

רבינו גרשום (המסד)

[illegible]

(א) נראה ד"ל וזהו גמולו
מחמת שהוא דר בביתו ע"י
לוחו בוסל.